

Intransigències “progressistes”

El veto al cantant nord-americà d'origen jueu Matisyahu per part dels responsables del Festival Rototom de Benidorm ha alçat una onada de crítiques. El Govern valencià i l'espanyol van reprovar la censura que havia patit l'artista, una reprovació que s'ha estès internacionalment i que ha deixat en evidència els organitzadors de la iniciativa, que pretenien que Matisyahu condemnara “la violència que exerceix l'Estat d'Israel contra el poble palestí” per mantenir l'actuació. Finalment, s'han fet enrere i han accedit a repetir-la en una altra data, però els fets han tornat a deixar en evidència una actitud perillósament estesa. Encara es recorda, per exemple, el boicot que va desplegar Iniciativa-Verds quan la cantant Noa va ser convidada a actuar en els actes oficials de la Diada de Catalunya, una decisió que va ser secundada per un centenar de persones que van concentrar-se al Parc de la Ciutadella insultant els assistents i acusant Noa de “genocida”.

Convindria que gent que es considera demòcrata –o almenys que se'n proclama– deixara de practicar la sinècdoque agressiva contra els israelians o els jueus en general pel fet de no pensar com ells o només pel fet de ser-ho. Hi ha milions d'israelians que no comparteixen l'estratègia del seu Govern ni decisions que consideren reproposables. No es pot vetar o perseguir ningú com a representant d'un col·lectiu social o nacional. Ni durant el franquisme més descarnat els artistes espanyols –per més que simbolitzaren el règim– van ser hostilitzats en les seues actuacions a l'estranger.

Però, a més, convé reflexionar sobre l'hegemonia d'una idea –sovint, una intransigència– que els partits que es consideren més d'esquerra han aconseguit escampar. En el conflicte que enfronta el poble palestí i l'Estat d'Israel hi ha d'haver lloc per als matisos, per a visions més exactes i menys injustes. Només uns quants periodistes i polítics justifiquen qualsevol excés del Govern o el Parlament d'Israel. El poble palestí pateix una situació desesperada, és cert, però també ho és que no som davant un dilema entre “bons” i “dolents”. I és insensat que aquells que es consideren progressistes es decanten sempre del costat dels “més dèbils” sense considerar si tenen raó o no en tenen en cada cas concret. O més encara, si pel fet de ser la part més oprimida no cometem sovint actes necessàriament i també condemnables. El pensament políticament correcte ens ha portat a un biaix i a un maniqueisme terriblement simplificador. Pitjor encara, perquè aquest plantejament presenta qualsevol analista sensat –o qualsevol artista, en aquest cas– com un còmplice de les més terribles infàmies.

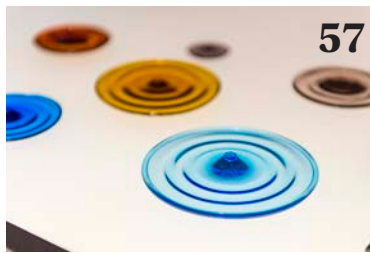
62

28

22

57

45

La Galeria

59 LITERATURA

Entrevista a Carles Camps Mundó

60 LITERATURA

Tres mil rubles
Joan Garí

61 MÓN EDITORIAL

62 CINEMA

El primer de la llista
Alex Gorina

63 TEATRE

La por dels clàssics
Francesc Foguet i Boreu

64 ART

Tapant forats

Ricard Mas Peinado

65 GASTRONOMIA

'Lo Morter' de Balaguer

Jaume Fàbrega

Publicitat i promoció: Salva Martínez
(València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida
Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.